

Nr.
van het arrest

Nr. **2004/1015**
van het repertorium

Nr. **1006 P 2003**
van het parket-generaal

URBANISATIE
ADVIES HOGE RAAD
H.D.D. 5.12.2007
14 UUR

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1/ ...

2/

huisvrouw,
geboren te op
wonende te
thans

in eigen naam
en in haar hoedanigheid van zaakvoerster van de

H.R.
met zetel te
aan wie de feiten toerekenbaar zijn

beklaagde

3/

kantoorbediende,

geboren te

op

wonende te

beklaagde

beiden vertegenwoordigd door Mr.

loco Mr.

, beiden advocaat bij de

balie van

;

Beklaagd van:

... + DE TWEEDE:

te , sedert de vaststelling op 22 december
1981 tot en met 24 juni 1994:

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een
vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan
of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft
gegeven

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde
tot 24 juni 1994 eigendom van:

1/ vloerlegger, geboren te
op , wonende te

2/ huisvrouw, geboren
te op , wonende te

A/ Instandhouden van een gebouw/magazijn (18 m bij
5 m)
opgetrokken zonder voorafgaande schriftelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van
burgemeester en schepenen.

... + DE TWEEDE + DE DERDE:

te , vastgesteld op 3 augustus 1995:

de tweede + de derde als (mede)eigenaar(s) die de
opstelling van een vaste of verplaatsbare
inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot
de werken opdracht heeft gegeven

...

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde
sedert 24 juni 1994, eigendom van:

H.R.

met zetel te

B/ Verbouwingswerken te hebben uitgevoerd aan hogervermelde loods te weten deze te hebben gecompartmenteerd opdat deze zou kunnen fungeren als woongelegenheden zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

C/ Vanaf 24 juni 1994 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden en vanaf 3 augustus 1995 voormelde verbouwingswerken in stand te hebben gehouden.

... + DE TWEEDE + DE DERDE:

te , vastgesteld op 29 september 1997:

D/ bij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw - thans art. 71 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, ~~in casu in strijd met het bevel d.d. 25 september 1995 zoals bekrachtigd door de burgemeester d.d. 26 september 1995, dit werk of die handelingen te hebben voortgezet;~~

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - thans art. 68§1 Besluit van de Vlaamse regering d.d. 22 oktober 1996 tot wijziging van het Besluit van de Vlaamse regering van 24 september 1996 tot coördinatie van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand: te weten afbraak van de wederrechtelijk opgerichte constructie en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 5.000,-Fr., thans gelezen als

123,95 euro, per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het hvoothekkantoor te
op 26.06.1998, en
ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 3.900 frank, thans gelezen als 96,68
euro. De Bewaarder (get.)

het onroerend goed toebehorend aan
krachtens een akte van aankoop
24.6.1994 ontvangen op 4.7.1994 door
notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 17 juni 2003 door beklaagden tegen al de
schikkingen
- op 18 juni 2003 door het Openbaar Ministerie
tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op verzet tegen verstekvonnis
~~d.d. 4 januari 2000, op tegenspraak~~ gewezen door 1
rechter op 3 juni 2003, door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

...

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd
en aangevuld.

Verdacht van te

De eerste als mede-eigenaar,

A. tussen 22 december 1981 tot en met 24 juni 1994
een gebouw / magazijn van 18m x 5m in stand te
hebben gehouden.

De tweede en derde als gebruikers,

B. tussen 24 juni 1994 en 2 augustus 1995
verbouwingswerken te hebben uitgevoerd aan deze

loods m.n. deze te hebben gecompartmenteerd opdat deze zou kunnen fungeren als woongelegenheden.

C. Vanaf 24 juni 1994 de loods in stand te hebben gehouden en vanaf 3 augustus 1995 de verbouwde loods in stand te hebben gehouden en dit tot 4 juni 1998 (bevel tot dagvaarden).

D. Op 29 september 1997 bij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening - thans art. 146,5° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 25 september 1995 zoals bekrachtigd door de burgemeester d.d. 26 september 1995, dit werk of die handeling te hebben voortgezet.

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000).

...

De uitvoering van de werken en de instandhouding ~~van deze werken leveren twee afzonderlijke~~ misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 4 juni 1998, datum van bevel tot dagvaarden (zie arrest Hof van Beroep Antwerpen, 10de kamer, 1 februari 2000, 1089 P 99).

...

Verklaart het verzet ontvankelijk.

Stelt vast dat het vonnis van 4 januari 2000, bij verstek gewezen tegen beide beklaagden, vervallen is.

En opnieuw rechtdoende:

Verbeterd en vult de dagvaarding als volgt aan:

De titel "gemachtigde ambtenaar" wordt "stedenbouwkundige inspecteur".

Verdacht van te

De tweede als mede-eigenaars,

A. tussen 22 december 1981 tot en met 24 juni 1994 een gebouw / magazijn van 18m x 5m in stand te hebben gehouden.

De tweede en derde als gebruikers,

B. tussen 24 juni 1994 en 2 augustus 1995 verbouwingswerken te hebben uitgevoerd aan deze loods m.n. deze te hebben gecompartmenteerd opdat deze zou kunnen fungeren als woongelegenheden.

C. Vanaf 24 juni 1994 de loods in stand te hebben gehouden en vanaf 3 augustus 1995 de verbouwde loods in stand te hebben gehouden en dit tot 4 juni 1998 (bevel tot dagvaarden).

D. Op 29 september 1997 bij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening - thans art. 146,5° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 25 september 1995 zoals bekrachtigd door de burgemeester d.d. 26 september 1995, dit werk of ~~die handeling te hebben voorgezet.~~

Verklaart beklaagden schuldig aan deze feiten, zoals verbeterd en geactualiseerd qua tijdsbepaling.

...

Veroordeelt beide beklaagden voor de vermengde feiten samen elk tot een geldboete van (345 : 40,3399), hetzij 8,55 euro, gebracht op 1.710 euro of een vervangende gevangenisstraf van 75 dagen.

Verplicht deze veroordeelden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden elk een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagden elk tot 1/2de van de kosten van het verstekvonnis, betekeningskosten inbegrepen,

en tot 1/2de van de kosten van het verzet, deze te wijten zijnde aan het persoonlijk toedoen van beklaagden, voor elk begroot op de som van 102,09 euro.

Legt aan iedere veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de complete afbraak van het gebouw/magazijn en dit binnen DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, daarin op de kosten van beklaagden kan voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter.

Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 123,95 euro per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op het verstekvonnis d.d. 4 januari 2000 gewezen door 1 rechter door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Als tijdsbepaling van de feiten dient dan ook de inleidende dagvaarding nader gepreciseerd te worden als volgt: vanaf 24 juni 1994 tot 4 juni 1998, datum van bevel tot dagvaarden.

...

tweede beklaagde:

- Verklaart beklaagde plichtig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling

- Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten sub A, B en C tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op VIJFTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN.

- Veroordeelt beklaagde voor de betichting sub D tot een hoofdgevangenisstraf van ACHT DAGEN en tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van DERTIG DAGEN.

- Verplicht beklaagde tot betaling van TWEE bijdragen van ieder TIEN frank, telkens gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.

- Verwijst beklaagde tevens tot de kosten der publieke vordering, begroot op de som van 1.760 frank, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen.

- Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.

derde beklaagde:

- Verklaart beklaagde plichtig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en nader gepreciseerd qua tijdsbepaling.

- Veroordeelt beklaagde voor de vermengde feiten sub A, B en C tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG FRANK, gebracht op VIJFTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN.

- Veroordeelt beklaagde voor de betichting sub D tot een hoofdgevangenisstraf van ACHT DAGEN en tot een geldboete van HONDERD FRANK, gebracht op TWINTIGDUIZEND FRANK, door verhoging met 1.990 decimen, subsidiair een gevangenisstraf van DERTIG DAGEN.

- Verplicht beklaagde tot betaling van TWEE bijdragen van ieder TIEN frank, telkens gebracht op TWEEDUIZEND frank, door verhoging met 1.990 decimen.

- Verwijst beklaagde tevens tot de kosten der publieke vordering, begroot op de som van 1.760 frank, doch niet inbegrepen de kosten van betekening van huidig vonnis, welke eveneens door beklaagde dienen gedragen.

- Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 1.000 frank.
- Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen de afbraak van de wederrechtelijke constructie impliceert en dit binnen de DRIE MAANDEN nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde getreden is en beslist dat het College van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar, ingeval het vonnis niet wordt ten uitvoer belegd, daarin op kosten van beklaagden kan voorzien.
- Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.
- Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de Beslagrechter;
- Veroordeelt beklaagden daarenboven tot een dwangsom van 5.000 frank per dag vertraging bij niet uitvoering van huidig vonnis binnen de gestelde termijn.

* * *

I. Procedure

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd.

De neergelegde stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk, behoudens het hoger beroep van de beklaagden tegen de

ontvankelijkverklaring van het verzet, bij gebrek aan belang.

Ontvankelijkheid van het verzet

Het verzet, regelmatig naar vorm en termijn, werd terecht ontvankelijk verklaard. De kosten eraan verbonden blijven evenwel ten laste van de beklaagden nu het verstek aan hen persoonlijk te wijten is.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47, en 48 van het decreet van 21 november 2003".

De feiten dienen bovendien gepreciseerd als volgt:

"Te

De tweede als mede-eigenares

A.

van 22 december 1981 tot 3 maart 1988 een gebouw/magazijn te hebben in stand gehouden.

De tweede en derde als gebruikers,

B. tussen 24 juni 1994 en 2 augustus 1995 verbouwingswerken te hebben uitgevoerd aan deze loods m.n. deze te hebben gecompartmenteerd opdat deze zou kunnen fungeren als woongelegenheden.

C. Vanaf 24 juni 1994 de loods in stand te hebben gehouden en vanaf 3 augustus 1995 de verbouwde loods in stand te hebben gehouden en dit tot 4 juni 1998 (bevel tot dagvaarden).

D. Op 29 september 1997 bij inbreuk op artikel 68 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie

van de ruimtelijke ordening - thans art. 146,5° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening - in strijd met het bevel tot staking van het werk of de handelingen verricht in strijd met een verleende vergunning of zonder de vereiste vergunning, in casu in strijd met het bevel d.d. 25 september 1995 zoals bekrachtigd door de burgemeester d.d. 26 september 1995, dit werk of die handeling te hebben voorgezet."

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

Ontvankelijkheid van de strafvordering

In hoofde van de tweede beklaagde is de strafvordering m.b.t. het feit sub A vervallen door verjaring.

Deze feiten waren reeds verjaard op het ogenblik dat de herstellvordering (d.d. 18 juni 1997 - stuk 14) werd ingesteld en de zaak werd aanhangig gemaakt bij dagvaarding van 20 juni 1998.

Voor zover bewezen zijn de feiten sub B, C en D nog niet verjaard nu ze met eenheid van opzet gepleegd werden het laatste feit gepleegd zijnde op 29 september 1997 (zie verder) en de verjaring der strafvordering geldig gestuit is op 11 juni 2002 (stuk 130).

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, dient het volgende vastgesteld:

2. De kwestieuze constructies zijn gelegen deels in natuurgebied en deels in woongebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979.

3. Op het perceel eigendom van niet meer in zake) en huidige tweede beklaagde werd door de bewuste loods zonder enige voorafgaande schriftelijke stedenbouwkundige vergunning opgericht in de loop van 1981 en sedertdien in stand gehouden (stukken 4 a, b en c).

Op 3 maart 1988 werd het perceel verkocht aan de echtgenoten

Op 24 juni 1994 werd het perceel aangekocht door
opgericht door
huidige tweede en derde beklaagden en waarvan
beiden zaakvoerder zijn.

Op 3 augustus 1995 wordt vastgesteld dat de loods
omgebouwd werd tot woongelegenheden.

Op 25 september 1995 werd bevel tot stopzetting
van de werken betekend.

Op 29 september 1997 werd vastgesteld dat ondanks
het bevel tot stopzetting van de werken het gebouw
verder werd afgewerkt.

Uit de stukken 135-137 blijkt dat het gedeelte van
het gebouw dat gelegen is in natuurgebied
inmiddels, doch na de thans geviseerde
misdrijfperiode, door beklaagden werd afgebroken.

Op dit ogenblik is nog een regularisatieprocedure
hangend waarbij het college van burgemeester en
schepenen gunstig heeft geadviseerd onder bepaalde
voorwaarden (stuk 7 dossier beklaagden).

Uit al deze elementen is de schuld van huidige
beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub
B, C en D bewezen.

4. De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen
~~B, C en D zijn de opeenvolgende en voortgezette~~
uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er
slechts een straf dient te worden uitgesproken,
nl. de zwaarste.

5. M.b.t. de feiten van instandhouding sub C van
het gedeelte van het gebouw gelegen in woongebied
geldt geen sanctie meer nu het niet in kwetsbaar
ruimtelijk gebied gelegen is.

6. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden
met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten,

waarbij dient in acht genomen dat men zich niet
gestoord heeft aan de reglementering ter zake en
ondanks stopzetting der werken rustig heeft verder
gedaan.

Daarom worden de beide beklaagden ieder bestraft
met een geldboete van 300 : 40,3399 euro te

vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op of 1.487,36 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening stipt na te leven en te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 1995.

M.b.t. de herstellvordering

8. In zoverre de herstellvordering gesteund is op de feiten sub A in hoofde van de tweede beklaagde is deze niet ontvankelijk wegens laattijdigheid vermits ze werd ingesteld op een ogenblik dat deze feiten reeds verjaard waren (zie hoger).

9. In zoverre de herstellvordering gesteund is op de feiten sub B, C en D m.b.t. het gedeelte van het gebouw gelegen in natuurgebied is de herstellvordering zonder voorwerp.

10. Vooraleer verder ten gronde recht te doen betreffende de herstellvordering voor het overige acht het Hof het wenselijk, gelet op de recente evolutie in de rechtspraak, de herstellvordering voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 212 wetboek van strafvordering

- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198, 198bis en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk, behalve het hoger beroep van beklaagden tegen de ontvankelijkverklaring van het verzet, bij gebrek aan belang;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Verklaart het verzet van beklaagden ontvankelijk;

Omschrijft en actualiseert de feiten zoals hiervoor gezegd (pagina's 10-11);

Stelt vast dat de strafvordering m.b.t. de feiten sub A in hoofde van tweede beklaagde vervallen is door verjaring;

Stelt vast dat in hoofde van beide beklaagden m.b.t. de feiten van instandhouding sub C, voor

zover het het gedeelte van het gebouw gelegen in woongebied betreft, geen sanctie meer geldt;

Ontslaat de beklaagden desbetreffend van rechtsvervolging;

Verklaart de beide beklaagden schuldig aan de overige hen ten laste gelegde feiten zoals heromschreven en geactualiseerd sub B, C en D;

Veroordeelt de beide beklaagden wegens deze vermengde feiten ieder tot:

- een geldboete van 300 : 40,3399 euro, te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 1.487,36 euro (DUIZEND VIERHONDERD ZEVENENTACHTIG EURO en ZESENDERTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een periode van DRIE JAAR voor een gedeelte van 200 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 991,57 euro (NEGENHONDERD EENENNEGENTIG EURO en ZEVENENVIJFTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van ZESTIG DAGEN, zodat een gedeelte van 100 : 40,3399 euro te vermeerderen met 1990 opdecimen en alzo gebracht op 495,79 euro (VIERHONDERD VIJFENNEGENTIG EURO en NEGENENZEVENTIG CENT) of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN effectief blijft;

Verplicht de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van ~~opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele~~ redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de beide veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

M.b.t. de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering in zoverre gesteund op de feiten sub A in hoofde van de tweede beklaagde niet ontvankelijk;

Verklaart de herstellvordering in zoverre gesteund op de feiten sub B, C en D m.b.t. het gedeelte van het gebouw gelegen in natuurgebied zonder voorwerp;

Alvorens verder recht te doen m.b.t. de herstellvordering voor het overige:

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 5 december 2007 om 14 uur;

De kosten

Veroordeelt de beklaagden ieder tot $\frac{1}{3}$ van de kosten van de strafvordering in eerste aanleg, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 121,43 euro;

Veroordeelt de beklaagden ieder tot $\frac{1}{2}$ van de kosten van het verzet, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan beklaagden persoonlijk te wijten zijnde, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 88,98 euro;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden ieder tot $\frac{1}{2}$ van de overige kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 99,03 euro;

Stelt vast dat al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans nog weerhouden feiten;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
ZEVEN MAART TWEEDUIZEND EN ZEVEN

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier

Op het oogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
wettig verhinderd zijnde vervangen door
Raadsheer, daartoe aangewezen overeenkomstig
artikel 779 van het Gerechtelijk Wetboek, bij
bevelschrift van de Eerste Voorzitter van het Hof
van beroep alhier, in datum van heden;